

BUDYNKI I POMNIKI Z POWIATU GOSTYŃSKIEGO NA KARTACH POCZTOWYCH

Kartki pocztowe beznominałowe oraz koperty z okolicznościowym nadrukiem wydawane są dla upamiętnienia jubileuszy, wystaw, pokazów, sławnych i zasłużonych ludzi, ważnych wydarzeń, ale także do promocji zażytków i istotnych dla regionu budynków. Są drukowane i używane na wnioski instytucji, organizacji i stowarzyszeń. Mogą je zamówić także prywatne osoby. Bardzo często towarzyszy im okolicznościowy kasownik, a ostatnio coraz częściej również znaczek personalizowany („Mój znaczek”) wydawany przez Poczta Polską.

W latach 1997-2023 wydano w regionie gostyńskim 45 kart pocztowych – kartek beznominałowych i kopert. Umieszczono na nich 22 obiekty. Są to świątynie, placówki oświatowe i budynki użyteczności publicznej. Ponadto wydano cztery kartki z widokami pomników w Gostyniu – nieistniejącym już Pomnikiem Mikołaja Przedpełkowica na Górze Zamkowej oraz Pomnikiem Serca Jezusowego na Rynku i Powstańców Wielkopolskich w Parku Miejskim przy ulicy Strzeleckiej. Całości dopełniają cztery panoramy grodu nad Kanią. W większości przypadków ich wydawcami było Koło Polskiego Związku Filatelistów imienia Wacława Boratyńskiego w Gostyniu.

Kościół farny pod wezwaniem św. Małgorzaty w Gostyniu

Świątynia po raz pierwszy pojawia się w źródłach w 1310 roku. Wzniesienie kościoła przypisać należy członkom rodu Łodziów, założycielom i pierwszym właścicielom Gostynia. W latach 1418-1436 kolejni dziedzice miasta, Wezenborgowie, nadbudowali prezbiterium, dobudowali nawę główną, nawy boczne i wieżę. Wszystko w stylu gotyckim. Kościołowi wyznaczono także funkcje obronne. Borkowie Gostyńscy herbu Gryzima dobudowali kruchtę-babiniec (1523) i skarbczyk (1526). W tym też okresie powstała kaplica św. Anny (1529-1531) i nadbudowano dwie ostatnie kondygnacje wieży. Od roku 1531 wygląd zewnętrzny fary nie ulegał większym zmianom. W latach 1560-1566 świątynią władali innowiercy. W 1565 roku odbył się tutaj synod różnowierców wielkopolskich, któremu przewodniczył Erazm Gliczner. Obecny wystrój wewnętrzny fary utrzymany jest w stylu barokowym, z kilkoma akcentami gotyku i renesansu.

Z widokiem kościoła farnego wydanych zostało pięć kart pocztowych.

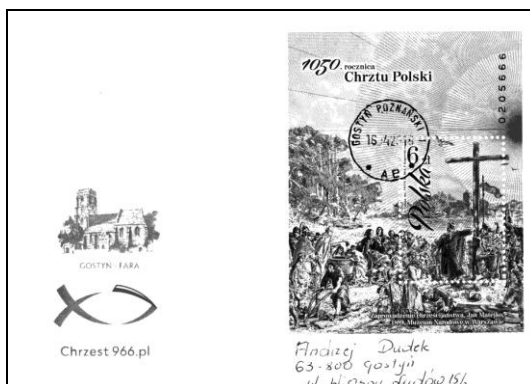
20. rocznica pontyfikatu papieża Jana Pawła II. Wystawa 16-26 października 1998 roku w Gostyniu, kartka niepocztowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Maciej Kretkowski

Okręgowa Wystawa Filatelistyczna „Gostyń 2000”. Kartka beznominalowa, wydana przez Komitet Organizacyjny Wystawy. Opracowanie graficzne: Artur Piętaś

Sprowadzenie relikwii błogosławionego Edmunda Bojanowskiego do gostyńskiej fary w 140. rocznicę śmierci. Kartka beznominalowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu, projekt: Sławomir Tomków

*1050. rocznica chrztu Polski – kwiecień 2016 rok.
Koperta niepocztowa zaprojektowana przez ks. Krzysztofa Młynarczyka.
Wydawa ją Parafia pw. św. Małgorzaty w Gostyniu*

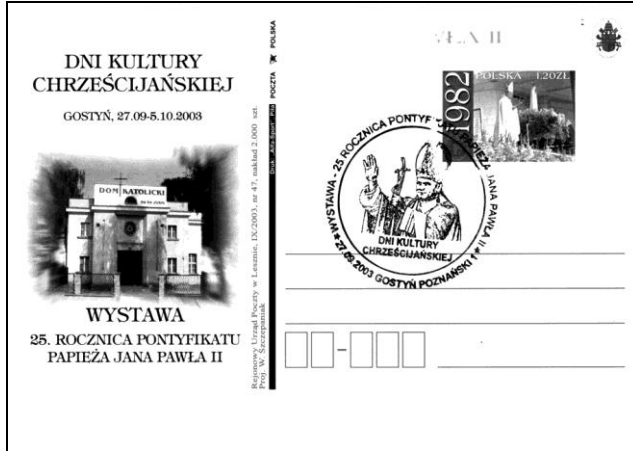
*150. rocznica pamięci błogosławionego Edmunda Bojanowskiego.
Kartka została wydana z okazji wystawy niekonkursowej „Gostyń 2020”
7-22 sierpnia 2021 roku. Wydawcą była Poczta Polska, a projektantem Dariusz Szymański*

Dom Katolicki pod wezwaniem św. Józefa w Gostyniu

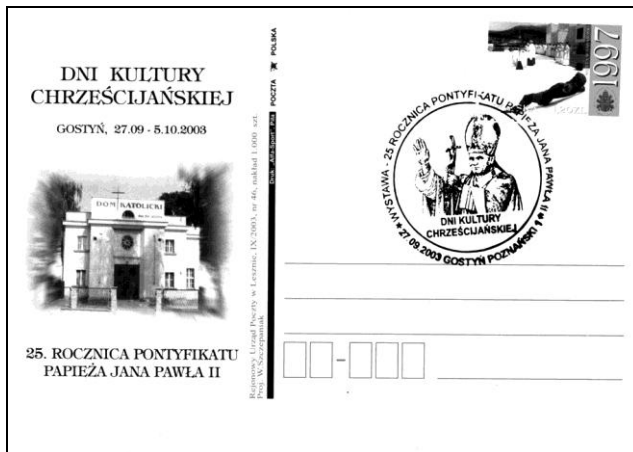
Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości nastąpiło w Gostyniu znaczne ożywienie działalności różnych organizacji i stowarzyszeń, które inicjowały liczne spotkania, przedstawienia i koncerty. Były to też organizacje kościelne. W tym czasie imprezy odbywały się najczęściej wiosną i latem na świeżym powietrzu, gdyż dało się zauważyć brak odpowiednich pomieszczeń. Pozostawał w tym przypadku wyłącznie wynajem sal restauracyjnych na zasadach odpłatności. Problem ten dostrzegł ksiądz prałat doktor Nikodem Mędlewski, proboszcz parafii farniej. Postanowił wznieść budynek z dużą salą, sceną i modnym wówczas balkonem, który miał w pierwszej kolejności służyć kościelnym organizacjom. Obiekt powstał w szybkim tempie w latach 1933-1934. Patronem Domu Katolickiego został św. Józef. Dom służył mieszkańcom do celów religijnych i kulturalnych do wybuchu II wojny świa-

towej. W 1950 roku budynek odebrano kościołowi i przeznaczono na warsztaty. Później przez wiele lat mieściła się tam Krawiecka Spółdzielnia Pracy „Gostynianka”. Dom Katolicki został zwrócony parafii farnej w 1988 roku. Przystąpiono do remontu. Od lat dziewięćdziesiątych budynek ponownie służy organizacjom i stowarzyszeniom przygotowującym wydarzenia kulturalne.

Trzykrotnie Dom Katolicki pojawił się na kartkach beznominałowych.

Dom Katolicki pw. św. Józefa. Kartka wydana z okazji Dni Kultury Chrześcijańskiej. Wystawa 25. rocznica pontyfikatu Jana Pawła II 27 września – 5 października 2003 roku. Projekt: W. Szczepaniak, wydawca: Koło PZF w Gostyniu

Dom Katolicki pw. św. Józefa. Kartka wydana z okazji Dni Kultury Chrześcijańskiej. 25. rocznica pontyfikatu Jana Pawła II 27 września – 5 października 2003 roku. Projekt: W. Szczepaniak, wydawca: Koło PZF w Gostyniu

2021 – rok św. Józefa. Kartka wydana z okazji wystawy niekonkursowej „Gostyn 2020” – 7-22 sierpnia 2021 roku.
Projektant: Anna Szymańska, wydawca: Koło PZF w Gostyniu

Bazylika i klasztor Kongregacji Oratorium św. Filipa Neri na Świętej Górze

Kościół pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny i św. Filipa Neri jest perłą polskiego baroku. Fundatorem był Adam Florian Konarzewski, który postanowił pobudować kościół jako *wotum* za swoje cudowne uzdrowienie. Monumentalna świątynia, wzorowana na weneckim kościele Santa Maria della Salute, została wzniesiona w latach 1677-1698 według projektu włoskiego architekta Baldassara Longheny. Budowniczymi byli Szwajcarzy: Giorgio i Giovanni Catenacci. Imponującą kopułę zaprojektował Pompeo Ferrari. Zbudowano ją w latach 1718-1731. Od 1971 roku świątynia jest bazyliką mniejszą. Cudowny Obraz Matki Bożej Świętogórskiej został wyróżniony koronami papieskimi (1928) i przyozdobiony Złotą Różą przez papieża Benedykta XVI (2012). Budynek klasztorny, zbudowany w pierwszej połowie XVIII wieku, to czworobok z dwuspadowym dachem i wewnętrznym wirydarzem. Obiekt jest trójkondygnacyjny, połączony ze świątynią łącznikiem w formie dwupoziomowego korytarza. Także tutaj projektantem był Pompeo Ferrari, budowniczym zaś Jan Adam Stier.

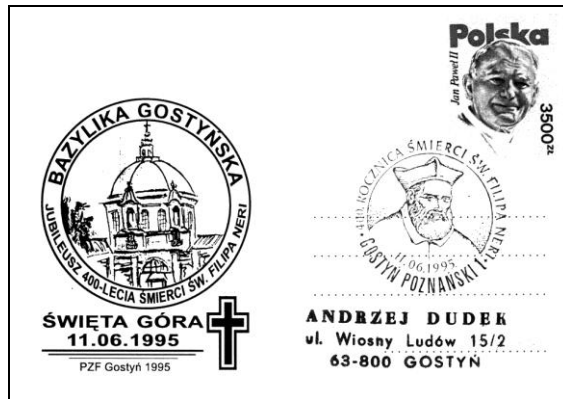
W 2008 roku Święta Góra została wpisana na listę zabytków Rzeczypospolitej Polskiej jako Pomnik Historii.

Od roku 1668 kustoszami Sanktuarium Maryjnego są filipini z Kongregacji Oratorium św. Filipa Neri.

Bazylika i klasztor świętogórski najczęściej umieszczane są na znaczkach pocztowych przez lokalnych wydawców filatelistycznych. W ostatnim ćwierćwieczu pojawiło się łącznie osiem kart beznominałowych i kopert.

*Jubileusz 400-lecia śmierci św. Filipa Neri – 11 czerwca 1995 roku.
Koperta wydana przez Koło PZF w Gostyniu według projektu Anny Szymańskiej*

*Jubileusz 400-lecia śmierci św. Filipa Neri – 11 czerwca 1995 roku.
Kartka niepocztowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Anna Szymańska*

*Alfons Szczerbiński – kompozytor.
Przewieziono pocztą rowerową 1 października 2011 roku na trasie Śrem-Gostyń.
Koperta wydana przez Koło PZF w Śremie. Projekt: Włodzimierz Bobrowski*

2012 – rok jubileuszowy na Świętej Górze w Gostyniu, 24 czerwca 2012 roku. Kartka beznominałowa wydana przez Kongregację Oratorium św. Filipa Neri na Świętej Górze. Projekt: Sławomir Tomków

Jubileusz 500-lecia cudów i łask (1512-2012) – koperta. Projekt i wydawca: Kongregacja Oratorium św. Filipa Neri na Świętej Górze

XIII Konferencja Stowarzyszenia Pamięć Jana Pawła II, Gostyni–Krobia 31 maja -2 czerwca 2013 roku. Wydawca: Stowarzyszenie Pamięć Jana Pawła II. Projekt: Czesław Woś

35. rocznica pobytu kardynała Karola Wojtyły w Gostyniu, 24-25 czerwca 2013 roku.
Kartka beznominalowa. Wydawca: „Civitas Christiana” Koło Gostyń. Projekt: Adam Szuler

40. rocznica pobytu kardynała Karola Wojtyły w Gostyniu, 26 czerwca 2018 roku.
Kartka beznominalowa. Wydawca: „Civitas Christiana” Koło Gostyń.
Projekt: Sławomir Tomków

Budynek Muzeum w Gostyniu

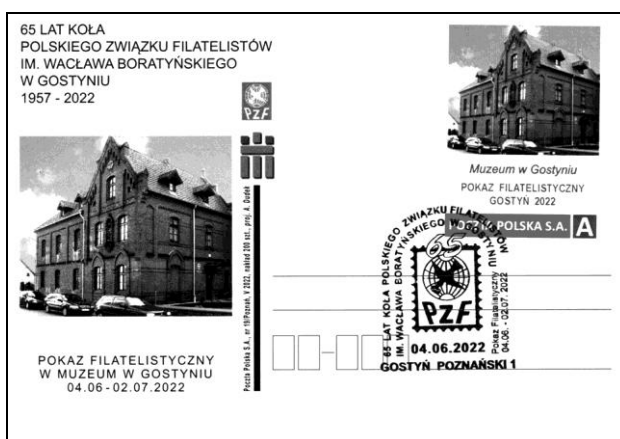
Budynek wzniesiono w 1903 roku jako szpital św. Ducha. Była to kontynuacja fundacji Mikołaja Przedpełkowica z rodu Łodziów, założyciela i pierwszego właściciela Gostynia, z 1301 roku. Od 1936 roku był to Zakład Kościelny Schronisko dla Starców pod wezwaniem św. Ducha, które dysponowało 16 miejscami. Pensjonariuszami mogli zostać ubodzy katolicy niezdolni do pracy, nieposiadający rodziny. Schronisko zapewniało bezpłatny pobyt, wyżywienie i opiekę medyczną. W latach II wojny światowej kwatrował tu niemiecki oddział łączności. W latach 1945-1948 obiekt pełnił swą pierwotną funkcję. W 1948 roku budynek został przejęty na rzecz Skarbu Państwa i przeznaczony do celów administracyjnych. Miały tu siedzibę ko-

lejno: Miejski Handel Detaliczny, Powszechna Spółdzielnia Spożywców „Społem” i Powiatowy Urząd Pracy. Po przemianach ustrojowych obiekt zwrócony został parafii farnej, od której odkupiła go Gmina Gostyń. Od 2010 roku budynek jest siedzibą Muzeum w Gostyniu, samorządowej instytucji kultury działającej od 1967 roku. Jest to muzeum regionalne, którego zbiory pochodzą z obszaru dzisiejszego powiatu gostyńskiego. Placówka prowadzi badania regionalne, działalność wydawniczą i turystyczną.

Budynek gostyńskiego Muzeum pojawił się na kartach beznominałowych dwukrotnie.

Noc Muzeów – Gostyńska Noc z Historią. Poczta piesza: Muzeum – Święta Góra – Poczta, 14 maja 2011 roku. Kartka beznominałowa. Wydawcy: Muzeum w Gostyniu i Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Sławomir Tomków

65 lat Koła Polskiego Związku Filatelistów im. Wacława Boratyńskiego w Gostyniu. Kartka beznominałowa wydana z okazji pokazu filatelistycznego w Muzeum w Gostyniu 4 czerwca – 2 lipca 2022 roku. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Andrzej Dudek

Ratusz w Gostyniu

Brak jest przekazów o budowie Ratusza w nowo lokowanym Gostyniu, założonym w roku 1278. Przypuszczać można, iż pierwotnie – w stuleciach XIII i XIV – funkcję „domu rady” pełnił jeden z budynków w Rynku. Nie wiemy, jak było w kolejnych czterech stuleciach. Informacja o miejscowym Ratuszu pojawia się dopiero w połowie wieku XIX. W 1910 roku władze miejskie Gostynia zdecydowały, aby nowy Ratusz stworzyć z dwóch sąsiadujących ze sobą budynków. Projektantem przedsięwzięcia był poznański architekt Lucjan Michałowski. Trudno dziś jednoznacznie ustalić, kto był wykonawcą prac budowlanych. W zapiskach pojawiają się dwie firmy: Franciszka Polaszka i Władysława Nawrockiego. Przebudowę dwóch budynków na Ratusz ukończono w 1912 roku. Aktualnie jest nadal siedzibą władz miasta.

Do chwili obecnej na znakach pocztowych gostyński Ratusz pojawił się tylko raz.

*Okręgowa Wystawa Filatelistyczna Gostyń 2004 „Małe Ojczyzny”
11-21 listopada 2004 roku. Kartka pocztowa wydana przez Komitet Organizacyjny Wystawy.
Projekt: Sławomir Tomków*

Budynek Starostwa Powiatowego w Gostyniu

Gostyń został siedzibą władz powiatowych w 1887 roku. Pierwszym gostyńskim landratem był Jarosław Jarotzky, ziemczony Ślązak z Opola. Sprawował on ten urząd w latach 1887-1892. Po nim obowiązki objął doktor Richard Lucke. Pełnił on godność landrata aż do chwili objęcia władzy w powiecie przez Polaków w 1919 roku. Pierwszym polskim starostą gostyńskim wybrano w tymże roku Wincentego Dabińskiego. Pierwotnie siedzibą landrata był dom przy dzisiejszej ulicy Kolejowej. Obecną siedzibę władz powiatowych wzniesiono w latach 1899-1900. Kilka lat później dobudowano

południowe skrzydło. Budynek był zawsze siedzibą władz lokalnych. Od 1999 roku mieści się tutaj Starostwo Powiatowe w Gostyniu.

Budynek ten na karcie pocztowej filateliści umieścili dotąd tylko jeden raz, z okazji Okręgowej Wystawy Filatelistycznej „Gostyń 2000”.

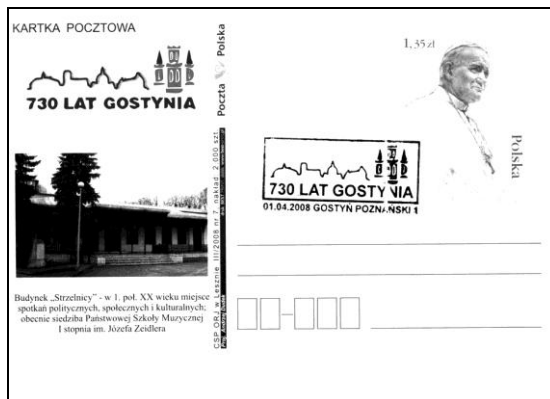
Okręgowa Wystawa Filatelistyczna „Gostyń 2000”.

Kartka pocztowa wydana przez Komitet Organizacyjny Wystawy. Projekt: Artur Piętaś

„Strzelnica” w Gostyniu

Budynek wzniesiono w 1896 roku jako siedzibę Kurkowego Bractwa Strzeleckiego w Gostyniu. Była to najstarsza znana organizacja mieszczańska w grodzie nad Kanią. Powstała 8 czerwca 1666 roku na mocy przywileju króla Jana Kazimierza. Na środkową część budynku przeznaczono pawilon po zlikwidowanej przez władze pruskie Szkole Rolniczej im. Haliny w Żabikowie pod Poznaniem (prawdopodobnie wcześniej – w roku 1864 – pawilon ten wykorzystywany był na międzynarodowej Wystawie Rolniczej we Wrocławiu). Budynek posiadał dużą salę (od strony ogrodu) z wzniesioną później sceną oraz pokoje (od strony szosy). Powstał gmach, który zaczęto nazywać „Strzelnicą”. W budynku urządzono restaurację, którą aż do roku 1949 wydierżawiano. Tutaj toczyło się niemal całe życie społeczno-polityczne Gostynia w ostatnich dwóch dziesięcioleciach zaboru i dwudziestoleciu międzywojennym. 22 maja 1929 roku w budynku goszczono między innymi prezydenta RP Ignacego Mościckiego. W latach 1941-1942 mieścił się tutaj obóz francuskich jeńców wojennych (około 100 ludzi). W 1949 roku budynek znacjonalizowano i wydierżawiono Zarządowi Powiatowemu Związku Bojowników o Wolność i Demokrację. Krótko potem utworzono tu Powiatowy Dom Kultury. Obecnie obiekt jest częścią Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia im. Józefa Zeidlera w Gostyniu. Mieści się tam między innymi sala koncertowa.

Budynek „Strzelnicy” na karcie pocztowej zagodził raz. Ten walor filatelistyczny ukazał się z okazji 730. rocznicy lokacji Gostynia.

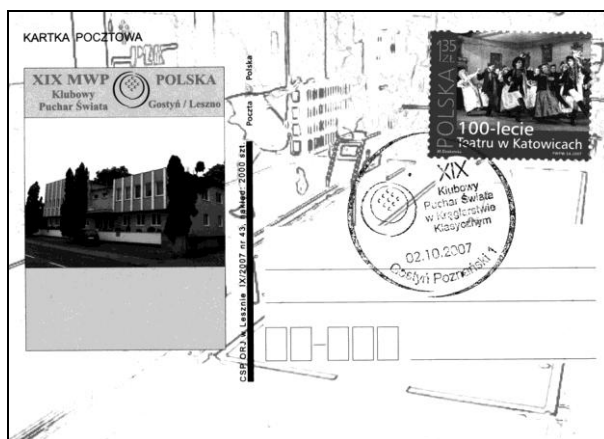

730 lat Gostynia. Kartka beznominalowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Andrzej Dudek

Kręgielnia w Gostyniu

Kręgielnia Ośrodka Sportu i Rekreacji w Gostyniu jest jedną z najnowocześniejszych kręgielni klasycznych w Polsce. Wybudowana została w latach 1977-1982 na miejscu starej dwutorowej, rozebranej w 1976 roku. Uroczyste otwarcie nastąpiło w 1982 roku. Obecnie jest to obiekt wyposażony w sześć torów kręglarskich, system elektroniczny z monitorami oraz bogaty pakiet gier sportowo-rekreacyjnych. Stwarza to możliwość rywalizacji na najwyższym światowym poziomie oraz wyśmienitej zabawy. W sali bankietowej, mieszczącej się w budynku kręgielni, organizowane są między innymi spotkania integracyjne, pokazy oraz przyjęcia.

Jedyna kartka pocztowa z widokiem gostyńskiej kręgielni wydana została w 2007 roku z okazji XIX Klubowego Pucharu Świata w Kręglarstwie Klasycznym.

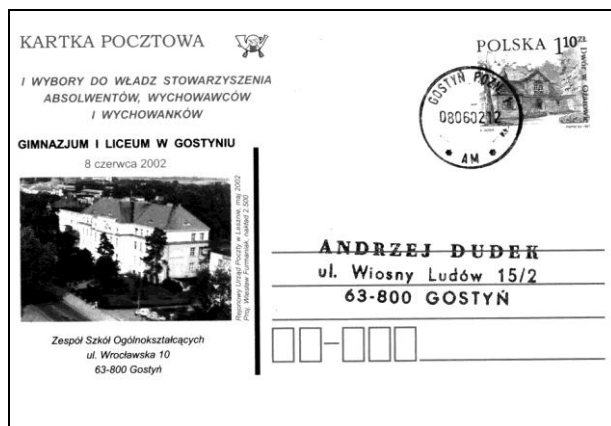

Klubowy Puchar Świata w Kręglarstwie Klasycznym – październik 2007 roku. Kartka beznominalowa. Wydawca: Gostyńska Liga Kręglarska. Projektant nieustalony

Budynek Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Gostyniu

Pierwsza szkoła kształcąca na poziomie wyższym niż placówka elementarna powstała w Gostyniu w 1885 roku. Była to prywatna niemiecka szkoła dla dziewcząt. Placówka istniała do 1910 roku. W 1890 roku utworzono tu prywatną szkołę niemiecką dla chłopców. Od 1903 roku siedzibą szkoły był budynek dawnej rzeźni miejskiej przy ulicy Leszczyńskiej (dzisiaj Powstańców Wielkopolskich). W 1906 roku szkoła stała się placówką miejską. W 1910 roku na posiedzeniu Rady Powiatu w Gostyniu (Kreistag) postanowiono połączyć Miejską Szkołę Średnią dla chłopców z prywatną szkołą żeńską i utworzyć tak zwane Reform-Progymnasium. Po odzyskaniu niepodległości w 1919 roku Wyższa Szkoła Miejska w Gostyniu mieściła się w dwóch małych budynkach przy dzisiejszej ulicy Leszczyńskiej, które nie odpowiadały potrzebom i randze szkoły. Budowę nowego gmachu Gimnazjum zainicjował ksiądz Franciszek Olejniczak w 1921 roku. Powołano Komitet Budowy Gimnazjum. Budowę rozpoczęto w 1922 roku. Nowy, okazały gmach oddano do użytku w 1924 roku. Budynek należał do najnowocześniejszych w całym ówczesnym województwie poznańskim. Gimnazjum uzyskało pełne prawa szkoły państwowej w roku szkolnym 1923/24, a w roku szkolnym 1926/27 opuścili szkołę pierwsi maturzyści. Szkoła szybko stała się centrum kulturalnym miasta. W 1945 roku część budynku została wysadzona w powietrze i spłonęła. Po wojnie szkołę odbudowano dzięki składkom mieszkańców miasta i okolicy. Dziś budynek jest siedzibą Zespołu Szkół Ogólnokształcących im. Ziemi Gostyńskiej w Gostyniu.

Kartka beznominałowa z widokiem gmachu szkoły średniej ukazała się w 2002 roku z okazji pierwszych wyborów władz Stowarzyszenia Absolwentów, Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum i Liceum w Gostyniu.

I wybory do władz Stowarzyszenia Absolwentów, Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum i Liceum w Gostyniu, 8 czerwca 2002 roku. Kartka beznominałowa. Wydawca: Stowarzyszenie Absolwentów, Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum i Liceum w Gostyniu. Projektant: Wiesław Furmaniak

Kino w Gostyniu

Pierwsze kino w Gostyniu uruchomiono w 1924 roku w pomieszczeniach „Strzelnicy” Kurkowego Bractwa Strzeleckiego. Było to prywatne przedsięwzięcie. Kino otrzymało nazwę „Odeon”. W kolejnych latach w Gostyniu pojawiało się szereg inicjatyw, których celem było wyświetlanie filmów. Działały zatem przez pewien czas kina „Odeon”, „Corso”, „Apollo”, „Słońce”. Wszystkie były prywatnymi przedsięwzięciami. Na początku 1935 roku podjęto decyzję o budowie w Gostyniu Domu Społecznego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego. Miejsce wybrano możliwie najlepsze – wolny plac przy ulicy Dobramyśl (dziś ulica Edmunda Bojanowskiego). Otwarcie świetlicy Związku Strzeleckiego nastąpiło z końcem roku 1935. W następnym roku poinformowano o decyzji przeznaczenia budynku na pierwsze w Gostyniu stałe kino dźwiękowe. Nadano mu nazwę „Słońce”. W latach II wojny światowej budynek służył przede wszystkim do spotkań większej grupy Niemców. Gostyńskie kino wznowiło swoją działalność w połowie 1945 roku. Jeszcze przez kilka kolejnych lat miało prywatnego właściciela. W roku 1951 kino poddano nacjonalizacji i zmieniono nazwę na kino „Nysa”. Na sali gostyńskiego kina kilkakrotnie toczyły się pokazowe procesy przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Poznaniu. Sądono aresztowanych lub dobrowolnie oddających się w ręce władzy ludowej żołnierzy podziemia, między innymi oddział Mariana Rączki ps. „Kościuszko” (1946) i członków Armii Krajowej „Zawisza” (1950). Od 2005 roku kino nosi nazwę „Pod Kopułą”, wyłonioną w drodze konkursu. Administratorem jest Gostyński Ośrodek Kultury „Hutnik”.

Kartkę pocztową z widokiem kina wydali gostyńscy filateliści z okazji Krajowej Wystawy Filatelistycznej „Gostyń 2007”.

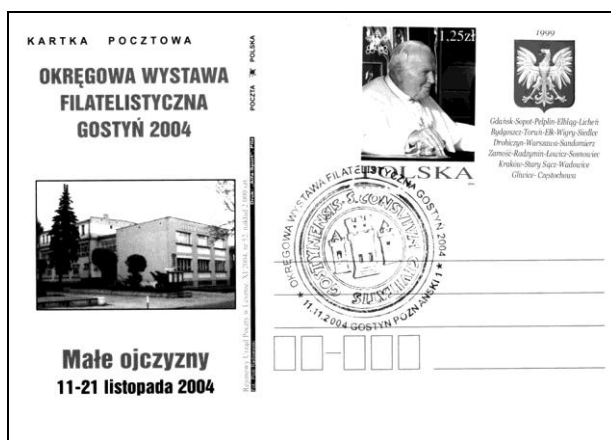

Krajowa Wystawa Filatelistyczna „Gostyń 2007”. 50 lat Koła PZF Gostyń im. Wacława Boratyńskiego. Kartka beznominalowa. Wydawca: Komitet Organizacyjny Wystawy. Projekt: Robert Czub i Andrzej Dudek

Budynek Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy w Gostyniu

Towarzystwo Czytelni dla Kobiet należało do grona prężniej działających organizacji w Gostyniu. Z całą pewnością była jedną z najliczniejszych w regionie. Powstała w 1907 roku. Jej głównym zadaniem było prowadzenie biblioteki. W 1933 roku zakupiono parcelę pod budowę nowej własnej siedziby przy ulicy 3 Maja (dziś ulica Wrocławska 257). Rok później budynek został oddany do użytku. Plany dostarczył nieodpłatnie i pełnił funkcję kierownika budowy poznański architekt Lucjan Michałowski. W latach II wojny światowej biblioteka była nieczynna. Zniszczono też wiele książek. Towarzystwo Czytelni dla Kobiet wznowiło formalnie działalność w 1946 roku, ale nie rozpoczęło statutowych prac. Funkcjonowało wyłącznie na papierze do 1953 roku, kiedy decyzją władz centralnych wszystkie organizacje społeczne zostały zlikwidowane. W 1947 roku budynek stał się siedzibą Powiatowej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Gostyniu. Pierwszym jej kierownikiem został Piotr Laurentowski. W 1966 roku zapadła decyzja o przebudowie dotychczasowego budynku biblioteki, która przebiegała w latach 1969-1972. Powstał obiekt trzykondygnacyjny, częściowo podpiwniczony. Dziś jest on siedzibą Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy w Gostyniu, samorządowej instytucji kultury Gminy Gostyń.

Budynek Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy w Gostyniu pojawił się na karcie pocztowej w 2004 roku z okazji Okręgowej Wystawy Filatelistycznej „Małe Ojczyzny”.

*Okręgowa Wystawa Filatelistyczna „Gostyń 2004” Małe Ojczyzny, 11-21 listopada 2004 roku. Kartka beznominalowa.
Wydawca: Komitet Organizacyjny Wystawy. Projekt: Sławomir Tomków*

Budynek Powiatowego Banku Spółdzielczego w Gostyniu

Na przełomie XIX i XX wieku pusty plac przy ówczesnej ulicy Leszczyńskiej (później ulicy św. Ducha, dziś ulica 1 Maja) dotychczasowy wła-

ściciel Antoni Koliński sprzedał Edmundowi Czabajskiemu, który w 1908 roku wybudował gustowną narożnikową kamienicę. Otwarto w niej Hotel Czabajski z oberżą. Obiekt stał się miejscem spotkań zamiejscowej ludności, a dla miejscowych kupców i handlarzy był terenem do załatwienia różnych interesów. Działalność tę prowadzono tutaj najprawdopodobniej do 1918 roku. W 1919 roku zamieszkał w tym budynku wraz z żoną zięć Tomasza Czabajskiego – Władysław Stachowski, znany kolekcjoner, działacz społeczny i regionalista. Niemal natychmiast wszedł w skład zarządu Banku Pożyczkowego, którego siedziba mieściła się przy ulicy św. Ducha 1. Był w tej instytucji jednym z pierwszych fachowców – wykwalifikowanych bankowców. Funkcję członka Zarządu, prezesa, dyrektora pełnił (z przerwą na lata 1914-1918) do roku 1955, zyskując sobie opinię doskonałego znawcy zawodu i niezwykle rzutkiego organizatora. W 1925 roku uruchomił w tym budynku księgarnię, którą prowadziła jego żona Lubomira, z domu Czabajska. Mieszkając w tej kamienicy, urządził tutaj wspaniałe muzeum, pozyskując mozolnie drogą zakupów, darów i przekazów cenne eksponaty. Kolekcja Władysława Stachowskiego znana była w całej Polsce, odnotowały ją prawie wszystkie przewodniki po zbiorach muzealnych. W 1945 roku budynek stał się siedzibą obecnego Powiatowego Banku Spółdzielczego, lecz Władysław Stachowski mieszkał tutaj do lat sześćdziesiątych XX wieku. Dzisiejszy bank jest kontynuatorem założonego w 1865 roku Towarzystwa Pożyczkowego.

Kartkę beznominałową z widokiem kamienicy, w której mieścił się niegdyś hotel, a dziś zaś działa bank, wydano z okazji Krajowej Wystawy Filatelistycznej „Gostyń 2007”.

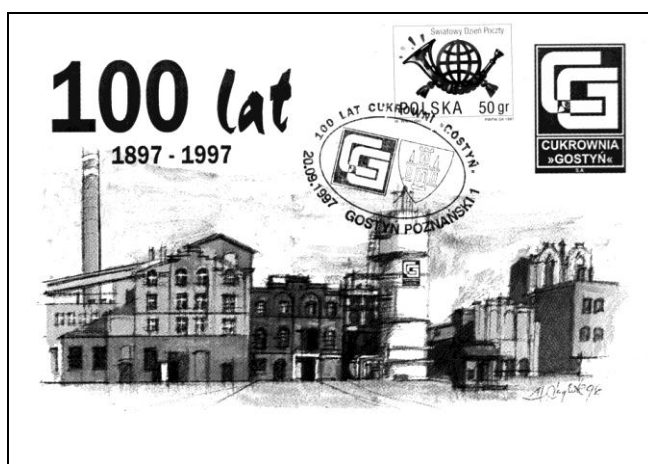

*Krajowa Wystawa Filatelistyczna „Gostyń 2007”.
 50 lat Koła PZF Gostyń im. Wacława Boratyńskiego. Kartka beznominałowa.
 Wydawca: Komitet Organizacyjny Wystawy.
 Projektanci: Robert Czub i Andrzej Dudek*

Cukrownia w Gostyniu

Gostyńska cukrownia należy do najstarszych fabryk cukru w Wielkopolsce. Była pierwszą i jedyną spółdzielnią cukrowniczą na ziemiach polskich pod zaborami. Budowę zakładu rozpoczęto w 1896 roku. Już rok później przeprowadzono pierwszą kampanię buraczaną, która trwała 55 dni. Pierwszym dyrektorem Cukrowni Gostyń został Fritz Pfeiffer ze Wschowy. Głównymi udziałowcami byli okoliczni właściciele i dzierżawcy ziemscy. Cukrownia systematycznie się rozwijała i szybko została największym pracodawcą w regionie. Spółdzielnią z ograniczoną odpowiedzialnością pozostała także w latach dwudziestolecia międzywojennego. Kierowana była przez Zarząd i Radę Nadzorczą. Po roku 1919 w ich składach dominowali Polacy. W okresie kampanii buraczanej zatrudniano od 500 do 1500 pracowników sezonowych. W okresie okupacji cukrownia nie przerwała działalności. Produkowała także po zakończeniu działań wojennych. Przez kolejne lata zmieniała się tylko struktura własnościowa. Obecnie jest jedną z czterech cukrowni koncernu Pfeifer & Langen produkującego cukier pod marką Diamant.

Cukrownia Gostyń znalazła się na kartce pocztowej w 1997 roku z okazji 100-lecia firmy.

*100 lat Cukrowni Gostyń 1897-1997. Kartka beznominalowa.
Wydawca: Cukrownia Gostyń. Projekt: Henryk Chwierot*

Budynek Nadleśnictwa Piaski

Państwowa administracja leśna na obszarze obecnego Nadleśnictwa Piaski zaczęła funkcjonować po odzyskaniu niepodległości. Początkowo nadzorowała stosunkowo niewielki obszar w okolicach Dolska i Ostrowieczna, który wcześniej podlegał pruskiemu Królewskiemu Nadleśnictwu Ludwigsberg. Przed wybuchem II wojny światowej, oprócz kompleksów leśnych własności państwowej, w tym rejonie funkcjonowały również jednostki go-

spodarcze innej własności, w tym trzy nadleśnictwa. Największe było Nadleśnictwo Piaski z kompleksem leśnym należącym do Zarządu Leśnego Oratorium św. Filipa Neri w Gostyniu. W 1945 roku rozpoczęło działalność Nadleśnictwo Państwowe Gostyń (później o nazwie Pogorzela). W 1949 roku pierwsza siedziba nadleśnictwa została przeniesiona z Pogorzeli do wsi Strzelce Wielkie. Po kilku latach ponownie przeniesiono siedzibę, tym razem do wsi Piaski, ale nazwa Nadleśnictwo Państwowe Strzelce Wielkie przetrwała jeszcze do 1966 roku, po czym zmieniono ją na Nadleśnictwo Piaski. W 1972 roku do Nadleśnictwa Piaski przyłączono Nadleśnictwo Państwowe Książ, a w 1979 roku Nadleśnictwo Państwowe Rawicz. Siedziba Nadleśnictwa Piaski powstała w 1963 roku. Kolejne poważne przebudowy odbyły się w latach 1975 i 2009.

Do chwili obecnej wydano dwie kartki beznominałowe, na których umieszczono budynek Nadleśnictwa Piaski.

*Pokaz filatelistyczny „Przyroda na znakach pocztowych”, Piaski – kwiecień 2018 roku.
Kartka beznominałowa. Wydawca: Nadleśnictwo Piaski. Projekt: Andrzej Dudek*

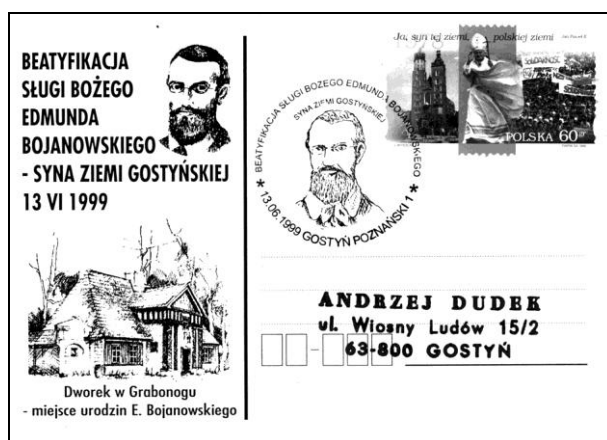

*70 lat Nadleśnictwa Piaski. Wystawa filatelistyczna. Kartka beznominałowa.
Wydawca: Nadleśnictwo Piaski. Projekt: Andrzej Dudek*

Dworek w Grabonogu

Dworek wybudowano około 1800 roku na planie prostokąta. Jest to parterowy budynek o konstrukcji szkieletowej, wypełniony gliną oraz cegłą. Nad przednią elewacją góruje piętrowy ryzalit z trójkątnymi pilastrami w porządku doryckim o trójkątnym szczycie. Czterospadowy dach pokryty jest gontem. Główne wejście, które wiedzie do sieni przykrytej drewnianym stropem, wsparte jest na dwóch drewnianych kolumnach. Całość wzniesiona w stylu klasycystycznym. W dworku tym 16 listopada 1814 roku urodził się Edmund Bojanowski (1814-1871) – działacz społeczny i charytatywny, literat, założyciel Zgromadzenia Sióstr Służebniczek i twórca pierwszych wiejskich ochronek dla dzieci. W 1999 roku papież Jan Paweł II wyniósł go na ołtarze jako błogosławionego.

Dworek przedstawiono na znaczku pocztowym, jaki wydano 14 kwietnia 2000 roku w emisji „Dwórki Polskie” (nr 3673 według katalogu Fischer), o nominale 80 groszy. Na kartce pocztowej pojawił się 13 czerwca 1999 roku z okazji beatyfikacji Edmunda Bojanowskiego.

*Beatyfikacja Sługi Bożego Edmunda Bojanowskiego – syna ziemi gostyńskiej,
13 czerwca 1999 roku. Kartka beznominalowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu.*

Projekt: Maciej Kretkowski

Budynek Zespołu Szkół Zawodowych im. Powstańców Wielkopolskich przy ulicy Juliana Tuwima w Gostyniu

Budynek przy ulicy Juliana Tuwima jest od 1985 roku główną siedzibą Zespołu Szkół Zawodowych. To największa placówka oświatowa w powiecie gostyńskim. Jej początki sięgają roku 1886, kiedy to powstała Szkoła Doksztalająca w Gostyniu. Od 1995 roku patronami szkoły są Powstańcy Wielkopolscy.

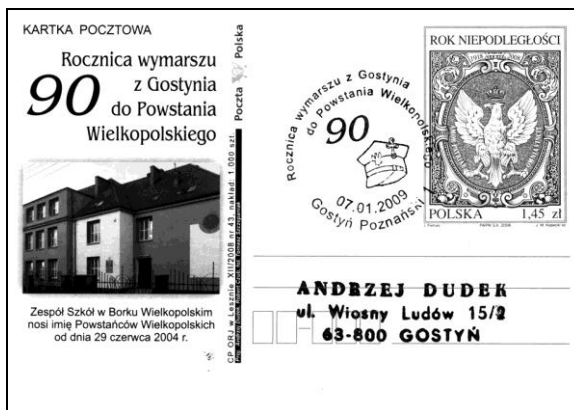
Budynek szkoły umieszczono na kartce beznominałowej w 2009 roku z okazji 90. rocznicy wymarszu powstańców-ochotników z Gostynia i okolicy do powstania wielkopolskiego.

90. rocznica wymarszu z Gostynia do Powstania Wielkopolskiego, 7 stycznia 2009 roku.
Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu.
Projekt: Robert Czub i Andrzej Dudek. Zdjęcie: Michał Skoracki

Budynek Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Borku Wielkopolskim

Placówkę oświatową w tej formule utworzono w 2016 roku z połączenia Przedszkola Samorządowego w Borku Wielkopolskim z oddziałami zamiejscowymi w Wycisławie i Zalesiu ze Szkołą Podstawową im. Władysława Jagiełły w Borku Wielkopolskim wraz ze Szkołą Filialną im. Edmunda Bojanowskiego w Wycisławie i Szkołą Filialną w Zalesiu. Trzy lata później w skład Zespołu Szkolno-Przedszkolnego weszły jeszcze Liceum Ogólnokształcące oraz Branżowa Szkoła I stopnia. Wcześniej mieścił się tutaj Ze-

90. rocznica wymarszu z Gostynia do Powstania Wielkopolskiego, 7 stycznia 2009 roku.
Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu.
Projekt: Robert Czub i Andrzej Dudek. Zdjęcie: Tomasz Szczepaniak

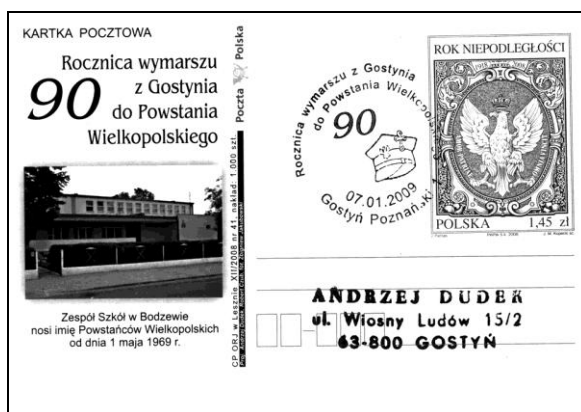
spół Szkół w Borku Wielkopolskim, któremu w 2004 roku nadano imię Powstańców Wielkopolskich.

Budynek szkoły umieszczono na kartce beznominałowej w 2009 roku z okazji 90. rocznicy wymarszu powstańców-ochotników z Gostynia i okolicy do powstania wielkopolskiego.

Budynek Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi im. Powstańców Wielkopolskich w Bodzewie

Pierwszą szkołę w Bodzewie wybudowano w 1838 roku. Szybko okazała się zbyt ciasna. Kolejny obiekt oświatowy oddano tu do użytku w 1902 roku. W dwudziestoleciu międzywojennym nieco go rozbudowano i zmodernizowano. Nowoczesny budynek szkoły podstawowej powstał w Bodzewie w 1962 roku jako „Tysiąclątka”. Siedem lat później placówce oświatowej nadano imię Powstańców Wielkopolskich. W 2012 roku podczas uroczystości Święta Patrona Szkoły odsłonięto tablicę pamiątkową ku czci Powstańców Wielkopolskich. Obecnie jest to Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi, której organem prowadzącym jest Gmina Piaski.

Budynek szkoły umieszczono na kartce beznominałowej w 2009 roku z okazji 90. rocznicy wymarszu powstańców-ochotników z Gostynia i okolicy do powstania wielkopolskiego.

90. rocznica wymarszu z Gostynia do Powstania Wielkopolskiego, 7 stycznia 2009 roku.

Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu.

Projekt: Robert Czub i Andrzej Dudek. Zdjęcie: Zbigniew Jakubowski

Budynek Szkoły Podstawowej im. płk. dr. Bernarda Śliwińskiego w Poniecu

Pierwszy budynek szkolny w Poniecu oddano do użytku w 1862 roku. Obiekt był wielokrotnie modernizowany. Najpierw dobudowano jedno skrzydło, a w 1889 roku drugie. W czasach zaborów nauczano w języku niemieckim. W dwudziestoleciu międzywojennym mieściła się tutaj szkoła po-

wszechna, a od 1945 roku szkoła podstawowa. Przez wiele lat był to jedyny gmach szkolny w Poniecu. Kolejny dobudowano w 1968 roku i połączono ze starszą częścią. Budynek C powstał w ostatnich latach. Do 2017 roku mieściło się tutaj Publiczne Gimnazjum im. ppłk. dr. Bernarda Śliwińskiego.

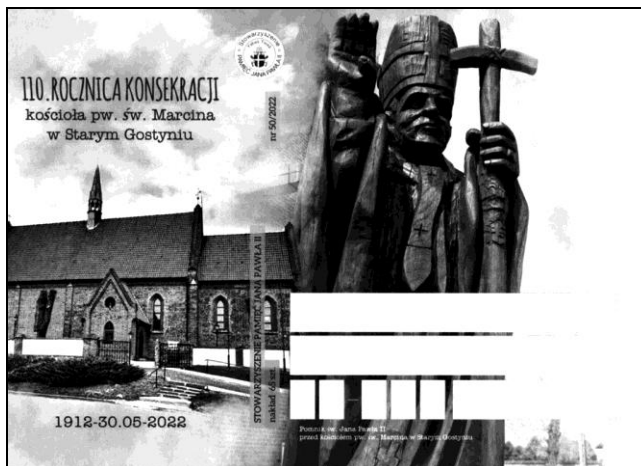
Budynek szkoły umieszczono na kartce beznominałowej w 2009 roku z okazji 90. rocznicy wymarszu powstańców-ochotników z Gostynia i okolicy do powstania wielkopolskiego.

90. rocznica wymarszu z Gostynia do Powstania Wielkopolskiego, 7 stycznia 2009 roku.

Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu.

Projekt: Robert Czub i Andrzej Dudek. Zdjęcie: Grzegorz Wojciechowski

110. rocznica konsekracji kościoła pw. św. Marcina w Starym Gostyniu w 1912 roku, 30 maja 2022 roku. Kartka beznominałowa.

Wydawca: Stowarzyszenie Pamięć Jana Pawła II.

Projekt: Grzegorz Kaniewski

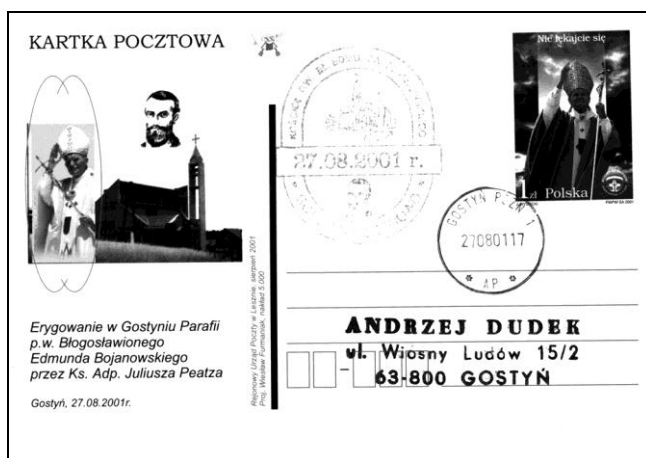
Kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina w Starym Gostyniu

Według najstarszego istniejącego dokumentu z 1301 roku kościół istniał już w wieku XI lub XII. Początkowo był drewniany. Obecna świątynia, murowana, w swej najstarszej części powstała na początku XIV wieku. Była wielokrotnie przebudowywana. Do 1874 roku proboszczami byli benedyktyni oddelegowani z klasztoru w Lubiniu. W latach 1910-1912 kościół powiększono o długość nawy, przywrócono mu styl gotycki. Wyposażenie jest barokowe. Figury świętych wykonał Andrzej Majchrzak z Karchowa (1864-1953). Drugim patronem parafii jest św. Roch.

Kartkę beznominałową wydało Stowarzyszenie Pamięć Jana Pawła II w 2022 roku z okazji 110. rocznicy konsekracji świątyni.

Kościół pod wezwaniem błogosławionego Edmunda Bojanowskiego w Gostyniu

Parafia błogosławionego Edmunda Bojanowskiego w Gostyniu na Pożegowie została utworzona w 2001 roku dzięki staraniom księdza kanonika Artura Przybyła, proboszcza parafii pod wezwaniem św. Małgorzaty w Gostyniu i wiernych, którzy finansowo wsparli prace związane z budową kościoła. W 1993 roku biskup Zdzisław Fortuniak poświęcił krzyż i teren pod budowę świątyni. Cztery lata później rozpoczęto prace ziemne. W roku 2000 odbyło się wmurowanie kamienia węgielnego pod kościół, który otrzymał wezwanie błogosławionego Edmunda Bojanowskiego. 24 grudnia 2000 roku o północy została odprawiona pierwsza msza święta. Pasterce przewodniczył arcybiskup Zenon Grocholewski. Rok później arcybiskup Juliusz Paetz erygował parafię błogosławionego Edmunda Bojanowskiego. Konsekracja odbyła się w 2010 roku.

Erygowanie w Gostyniu parafii pw. błogosławionego Edmunda Bojanowskiego. Gostyń 27 sierpnia 2001 roku. Kartka beznominałowa.

Wydawca: Civitas Christiana Kolo Gostyń. Projekt: Wiesław Fortuniak

Jedyna kartka beznominałowa z widokiem świątyni na Pożegowie ukazała się w 2001 roku z okazji ustanowienia nowej parafii. Wydało ją Stowarzyszenie Civitas Christiana Koło Gostyń.

Sanktuarium pod wezwaniem Pocieszenia Najświętszej Marii Panny na Zdzieżu w Borku Wielkopolskim

Kościół został wybudowany w latach 1635-1655. Jego dzieje oraz historia znajdującego się tam Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia sięgają jednak XIV wieku. Miejsce, w którym zbudowano pierwszą świątynię, zasłynęło w 1390 roku, kiedy to – według legendy – niewidomemu mieszkańcowi ówczesnego Borku ukazała się Matka Boska. W wieku XV kościół zdzieski miał takie znaczenie dla ludności Korony, jak obecnie Jasna Góra. Według kronik w 1639 roku odnotowano pierwszą zorganizowaną pielgrzymkę do Sanktuarium w darze za uchylenie groźnej epidemii. W 1635 roku dziedzicem boreckim został Stanisław Przyjemski, zachęcił księdza Feliksa Durewicza do rozpoczęcia budowy teraźniejszego kościoła, który był już czwartym kościołem z rzędu na Zdzieżu – poprzednie zniszczyły kataklizmy. Jest to wczesnobarokowa świątynia. Najazd szwedzki w 1655 roku udamremnił uroczyste poświęcenie budowli. W 1657 roku sprowadzono wywieziony wcześniej cudowny obraz z Trzebnicy na Zdzież, a biskup Wojciech Tolibowski dokonał poświęcenia obecnego kościoła pod wezwaniem Pocieszenia Matki Bożej i św. Filipa Neri. Po 1662 roku rozpoczął się wzmożony ruch pielgrzymkowy do Sanktuarium Zdzieskiego. Mieszkańcy wielu miast i wsi wielkopolskich organizowali pielgrzymki zbiorowe i indywidualne, prosząc o pomoc i opiekę Panią Borecką, dziękując za otrzymane łaski.

400-lecie ustanowienia Sanktuarium Pocieszenia Najświętszej Marii Panny na Zdzieżu w Borku Wielkopolskim, 2 lipca 2019 roku.

*Kartka beznominałowa. Wydawca: Stowarzyszenie Pamięć Jana Pawła II.
Projekt: Grzegorz Kaniewski*

Kartkę pocztową wydano w 2019 roku z okazji 400-lecia ustanowienia Sanktuarium pod wezwaniem Pocieszenia Najświętszej Marii Panny na Zdzieżu w Borku Wielkopolskim.

Pomnik Serca Jezusowego na Rynku w Gostyniu

W centralnym punkcie Rynku 11 listopada 2000 roku odsłonięto ponownie Pomnik Serca Jezusowego. Inicjatorem odbudowy był Społeczny Komitet Odbudowy Pomnika Serca Jezusowego na gostyńskim Rynku. Pierwszy monument stanął w 1929 roku jako wotum mieszkańców Gostynia w 10. rocznicę odzyskania niepodległości. Projektantem pomnika był Lucjan Michałowski (1863-1943), zaś autorką rzeźby Chrystusa: Kazimiera Pajzderska (189-1995). Aktu poświęcenia pomnika dokonał biskup Walenty Dymek. Obiekt został zniszczony przez niemieckich okupantów w nocy z 10 na 11 maja 1940 roku.

Kartkę beznominałową wydano w 2000 roku z okazji poświęcenia Pomnika Serca Jezusowego.

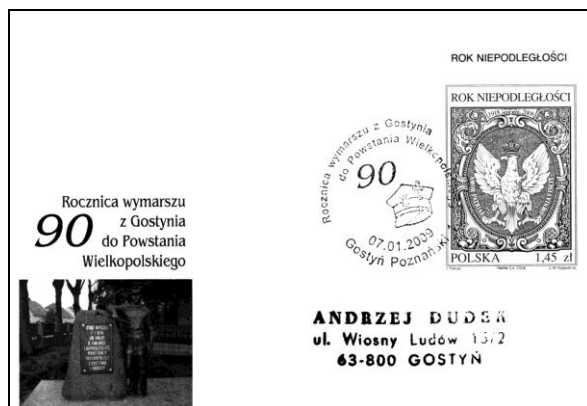
*Poświęcenie Pomnika Serca Jezusowego. Gostyń, 10 listopada 2000 roku.
Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Artur Piętak*

Pomnik Powstańców Wielkopolskich w Gostyniu

Przy ulicy Strzeleckiej przed budynkiem Państwowej Szkoły Muzycznej znajduje się głaz upamiętniający wymarsz z Gostynia batalionu powstańców-ochotników z Gostynia i okolic do powstania wielkopolskiego 7 stycznia 1919 roku. Stanął on z inicjatywy miejscowych kombatanów w latach siedemdziesiątych XX wieku. Z okazji 90. rocznicy wymarszu gostynian pomnik został zmodernizowany i wzbogacony o sylwetkę powstańca wykonaną z brązu. Monument odsłonięto 7 stycznia 2009 roku.

Pomnik Powstańców Wielkopolskich w Gostyniu pojawił się na znakach pocztowych z okazji 90. rocznicy wymarszu z Gostynia do powstania

wielkopolskiego w 2009 roku – kartka beznominałowa i koperta oraz 100. rocznicy wybuchu powstania wielkopolskiego w 2018 roku – kartka beznominałowa i znaczek personalizowany.

90. rocznica wymarszu z Gostynia do Powstania Wielkopolskiego, 7 stycznia 2009 roku.
Koperta wydana przez Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Robert Czub i Andrzej Dudek

100. rocznica Powstania Wielkopolskiego 27 grudnia 2018 roku.
Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Sławomir Tomków

Pomnik Mikołaja Przedpełkowica herbu Łódzia na Górze Zamkowej w Gostyniu

Był to pierwszy pomnik wzniesiony w Gostyniu. Wybudowano go w 1905 roku według projektu Rogera Sławskiego ku czci Mikołaja Przedpełkowica herbu Łódzia, założyciela miasta i pierwszego jego właściciela. Inicjatorem był zapewne ksiądz Emil Jackowski, ówczesny proboszcz gostyńskiej fary. Pomnik był okazały. Miał co najmniej 8 metrów wysokości. Obok tablicy z tekstem łacińskim, sławiącym założyciela miasta, znajdowało się popiersie Jezusa Chrystusa wykonane techniką mozaiki weneckiej z kawałków szkła. Pomnik zniszczyli Niemcy w nocy z 10 na 11 maja 1940 roku.

Z całości ocalała tylko mozaika z Chrystusem. Wisi na północnej ścianie kościoła farnego w Gostyniu.

Kartkę beznominałową i znaczek personalizowany z widokiem Pomnika Mikołaja Przedpełkowica wydano w 2018 roku z okazji 740. rocznicy lokacji Gostynia.

740. rocznica lokacji Gostynia.

Kartka beznominałowa. Wydawca: Muzeum w Gostyniu. Projekt: Sławomir Tomków

Panorama Gostynia

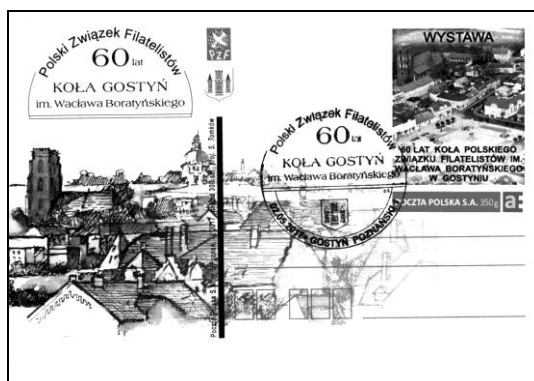
Czterokrotnie na kartkach beznominałowych prezentowana była panorama Gostynia. Pojawia się na nich za sprawą grafiki Henryka Naglaka, stworzonej w latach dziewięćdziesiątych XX wieku. W pozostałych dwóch przypadkach są to zdjęcia wykonane z lotu ptaka w XXI wieku. Z okazji 60-lecia Koła PZF w Gostyniu wydano ponadto znaczek personalizowany z widokiem Gostynia.

Pokaz 40 lat Koła PZF Gostyn' 1957-1997. Dni Gostynia '97. Kartka beznominałowa. Wydawca: Koło PZF w Gostyniu. Projekt: Andrzej Dudek. Grafika: Henryk Naglak

*Krajowa Wystawa Filatelistyczna Gostyń 2012. 55 lat Koła PZF im. Wacława Boratyńskiego w Gostyniu, 2-9 czerwca 2012 roku. Kartka beznominalowa.
Wydawca: Komitet Organizacyjny Wystawy. Projekt: Sławomir Tomków*

60 lat Koła Gostyń im. Wacława Boratyńskiego Polskiego Związku Filatelistów. Kartka beznominalowa. Wydawca: Kolegium PZF w Gostyniu. Projekt: Sławomir Tomków

100. rocznica urodzin św. Jana Pawła II. Rok 2020 rokiem 70-lecia powstania Polskiego Związku Filatelistów. Wystawa Gostyń 7-22 sierpnia 2021 roku. Kartka beznominalowa. Wydawca: Komitet Organizacyjny Wystawy. Projekt: Andrzej Dudek